Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

7. november 2013 *

Siseriiklik haldusmenetlus — Puhtalt riigisisene olukord — Haldusaktid — Põhjendamiskohustus — Võimalus korvata vaidlustatud haldusakti põhjenduste puudumist kohtumenetluses — ELTL artikli 296 teise lõigu ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c tõlgendamine — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine

Kohtuasjas C-313/12,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itaalia) 19. juuni 2012. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. juuni 2012, menetluses

Giuseppa Romeo

versus

Regione Siciliana,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz (ettekandja), kohtunikud E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby ja C. Vajda,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke seisukohti, mille esitasid:

— G. Romeo, esindaja *avvocatessa* M. Viaggio,

— Euroopa Komisjon, esindajad: C. Cattabriga ja H. Krämer,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada ELTL artikli 296 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta”) artikli 41 lõike 2 punktis c sätestatud kohustust põhjendada avaliku halduse asutuste akte.

2 Taotlus on esitatud G. Romeo ja Regione Siciliana vahelises kohtuvaidluses otsuse üle, mis näeb ette G. Romeo pensionisumma vähendamise ja möödunud ajavahemike eest makstud summade tagastamise.

Itaalia õigus

3 7. augusti 1990. aasta seadus nr 241, millega kehtestatakse uued normid haldusmenetluses ning haldusdokumentidega tutvumise õiguse suhtes (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*, edaspidi „*GURI*”, nr 192, 18.8.1990, lk 7), mida on muudetud 11. veebruari 2005. aasta seadusega nr 15 (*GURI* nr 42, 21.2.2005, lk 4) (edaspidi „seadus nr 241/1990”), sätestab artikli 1 lõikes 1:

„Haldustoimingud teenivad seaduses sätestatud eesmärke ning alluvad ökonoomia, tõhususe, erapooletuse, avalikkuse ja läbipaistvuse põhimõtetele käesoleva seaduse ja muude eri menetlusi reguleerivate sätetega ette nähtud korras, samuti ühenduse õiguskorrast tulenevatele põhimõtetele.”

4 Seaduse nr 241/1990 artikli 3 lõigetes 1 ja 2 on põhjendamiskohustuse kohta sätestatud:

„1. Iga haldusakt [...] peab olema põhjendatud, välja arvatud lõikes 2 ette nähtud juhtudel. Põhjendused peavad sisaldama faktilisi asjaolusid ja õiguslikke põhjendusi, millest lähtudes haldusasutus otsuse tegi, arvestades toimikuga eelneva tutvumise tulemusi.

2. Normatiivaktide ja üldkohaldatavate aktide puhul ei ole põhjendused nõutavad.”

5 Seaduse nr 241/1990 artikli 21 *octies* lõike 2 esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Menetlusnõuete või akti vorminõuete rikkumisega vastu võetud otsust ei saa tühistada, kui arvestades asjaolu, et see kuulub haldusasutuse seotud pädevusse, on ilmne, et selle resolutiivosa ei oleks saanud olla teistsugune, kui on tegelikult vastu võetud.”

6 Sitsiilia maakonna 30. aprilli 1991. aasta seadus nr 10, millega kehtestatakse normid haldusotsuste, haldusdokumentidega tutvumise õiguse ja haldustegevuse parema korraldamise suhtes (edaspidi „Sitsiilia maakonna seadus nr 10/1991”), kordab artiklis 3 sõna-sõnalt seaduse nr 241/1990 artiklit 3.

7 Sitsiilia maakonna seaduse nr 10/1991 artikkel 37 sätestab:

„Juhul kui käesoleva seadusega ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse niivõrd, kui need on kooskõlas, seaduse nr 241/1990 sätteid, kaasa arvatud edaspidised muudatused ja täiendused ning nendega seotud rakendusmeetmed.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

8 G. Romeole, kes oli olnud Regione Siciliana töötaja, on määratud pension, mida talle maksab see ametiasutus. Regione Siciliana saatis 2007. aastal G. Romeole teate, et tema pensionisumma, mis on määratud maakonna varasema dekreediga, on suurem talle tegelikult maksmisele kuuluvast summast, et seda summat vähendatakse ja alusetult makstud summad tuleb samal ajal tagasi maksta.

9 G. Romeo esitas selle teate peale kaebuse Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Sicilianale (kontrollikoja Sitsiilia maakonna kohtukoda), osutades et akti põhjenduste täielik puudumine ei võimalda tal kindlaks teha faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millega on põhjendatud tema pensioni vähendamine ja alusetult makstud summade tagastamine. Tuginedes seaduse nr 241/1990 artikli 21 *octies* lõike 2 esimesele lõigule, väitis Regione Siciliana kohtumenetluses, et vaidlustatud akt oli õiguspärane, ja andis täiendavat teavet vaidlustatud meetme põhjenduste kohta.

10 Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana tõstatas omal algatusel küsimuse, kas seaduse nr 241/1990 artikli 21 *octies* lõike 2 esimene lõik on kooskõlas liidu õigusega ja haldusaktide põhjendamise põhimõttega, mis on ette nähtud selle seaduse artiklis 3 ja Sitsiilia maakonna seaduse nr 10/1991 artiklis 3.

11 Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana käsitleb eelotsusetaotluses kaalutlusi, mis puudutavad Euroopa Kohtu pädevust esitatud küsimustele vastata. Esmalt toob ta esile, et põhikohtuasja oludes täidab ta kohtu ülesandeid. Nimelt on tal pensioniasjades sisuliselt ainupädevus ja tal on õigus tühistada haldusakte. Seega erinevalt kohtuasjadest, milles on tehtud 26. novembri 1999. aasta määrused kohtuasjas C-192/98: ANAS (EKL 1999, lk I-8583) ja kohtuasjas C-440/98: RAI (EKL 1999, lk I-8597), milles Euroopa Kohus tunnistas, et ta ei ole pädev vastama Corte dei conti esitatud küsimustele, ei tuleks teda käesoleva kohtuvaidluse raames pidada mitte haldusasutuseks, vaid kohtuks ELTL artikli 267 tähenduses.

12 Lisaks, arvestades seaduse nr 241/1990 artikli 1 lõikes 1 tehtud viidet liidu õigusele, on käesolev eelotsusetaotlus põhjendatud kõikide haldusaktide põhjendamise põhimõtte kui Euroopa haldusõiguse põhimõtte ühetaolise kohaldamise vajadusega. Samas asus Euroopa Kohus – vastates sarnases kohtuasjas Corte dei conti esitatud käesoleva menetluse teise ja kolmanda küsimusega identsetele küsimustele – oma 21. detsembri 2011. aasta otsuses kohtuasjas C-482/10: Cicala (EKL 2011, lk I-14139) seisukohale, et seaduse nr 241/1990 artikli 1 lõige 1 ei sisalda vahetut ja tingimusteta viidet ELTL artikli 296 teisele lõigule ega harta artikli 41 lõike 2 punktile c, ja leidis sellest tulenevalt, et tal puudub pädevus esitatud küsimustele vastata.

13 Siiski tuleks Euroopa Kohtule esitada uuesti need samad küsimused ning üks täiendav küsimus seoses Consiglio di Stato 10. mai 2011. aasta otsusega (asi nr 2755/2011), mis käsitleb loomastiku ja jahipidamise planeerimise valdkonna haldusakti õigusvastasuse õiguslikke tagajärgi. See kohus – tuginedes haldusmenetluse seadustiku artiklile 1, mis oli lisatud 2. juuli 2010. aasta seadusandlikule dekreedile nr 104, mis sätestab, et „halduskohus tagab õiguste täieulatusliku ja tõhusa kaitse kooskõlas põhiseaduse ja Euroopa õiguse põhimõtetega" – kohaldas vahetult ja tingimusteta ELTL artiklit 264 puhtalt riigisiseses olukorras ja jättis kohaldamata siseriiklikud menetlusnormid.

14 Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana järeldab sellest, et Consiglio di Stato kaldus kõrvale eespool viidatud kohtuotsusest Cicala, asudes seisukohale, et tuleb kohaldada ELTL artiklit 264, ja lisaks seab kahtluse alla, kas kohus kohaldas õigesti Euroopa Kohtu praktikat, mis seda artiklit käsitleb.

15 Seoses Consiglio di Stato nimetatud otsusega tõusetub Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana sõnul küsimus, kas siseriiklik kohus võib, tuginedes siseriiklikele õigusnormidele, mis viitavad vahetul ja tingimusteta viisil liidu õigusele, tõlgendada ja kohaldada liidu õigust vääralt.

16 Seoses käesoleva kohtuasjaga on Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana seisukohal, et seaduse nr 241/1990 artikkel 21 *octies*, nagu seda on tõlgendanud siseriiklik kohus, on vastuolus haldusaktide põhjendamist käsitleva Euroopa Kohtu praktikaga. Kui ta peaks kohaldama artiklit 21 *octies* nii tõlgendatuna, kalduks ta kõrvale põhjendamiskohustust käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast, kuigi seaduse nr 241/1990 artiklit 1 arvestades oleks ta Euroopa Kohtu praktikat kohaldama kohustatud.

17 Lisaks, kuigi antud juhul on kahtlemata tegemist puhtalt siseriikliku probleemiga, tuleb vastavalt eeltoodud kaalutlustele kindlaks teha, kas liidu õiguse põhimõtet seoses põhjendamiskohustusega tuleb kohaldada ka riiklike pensionide valdkonna siseriiklikele haldusaktidele.

18 Neil asjaoludel otsustas Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas liikmesriigi kohus võib sellise siseriikliku õigusnormi alusel, mis puhtalt siseriikliku olukorra puhul viitab Euroopa õigusele, tõlgendada ja kohaldada liidu õiguse norme ja põhimõtteid teisiti, kui neid on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas, kaldudes sellest kõrvale või kohaldades neid vääralt?

2. Kas Euroopa Liidu õigusega on kooskõlas see, et lähtudes [seaduse nr 241/1990] artiklist 3 ja [Sitsiilia maakonna seaduse nr 10] artiklist 3 koostoimes [seaduse nr 241/1990] artikliga 1, mis kohustab Itaalia ametiasutusi kohaldama Euroopa Liidu õiguskorra põhimõtteid kooskõlas ELTL artikli 296 teises lõigus ja [harta] artikli 41 lõike 2 punktis c ametiasutuste meetmetele ette nähtud põhjendamiskohustusega, tõlgendatakse ja kohaldatakse eespool viidatud liikmesriigi õigusnorme nii, et ühetaoliselt kohaldatavad meetmed, st need, mis on lahutamatult seotud subjektiivsete õigustega, kuid on siiski kehtestatud ilma kaalutlusõiguseta, võivad pensioniasjades olla põhjendamiskohustusest vabastatud, ning kas sellega rikutakse haldusmeetmete vastuvõtmise olulist menetlusnormi?

3. Kas [seaduse nr 241/1990] artikli 21 *octies* lõike 2 esimene lõik nii, nagu seda tõlgendab halduskohtupraktika seoses sama [seaduse nr 241/1990] ja [Sitsiilia maakonna seaduse nr 10/1991] artiklites 3 sätestatud haldusakti põhjendamiskohustusega ning kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 296 teises lõigus ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis c ametiasutuste meetmetele ette nähtud põhjendamiskohustusega, on kooskõlas [seaduse nr 241/1990] artikliga 1, kus on sätestatud ametiasutuste kohustus kohaldada Euroopa Liidu õiguse põhimõtteid, ning kas sellest tulenevalt on kooskõlas ja lubatav ka tõlgendada ja kohaldada seda sätet nii, et ametiasutus võib haldusmeetme põhjendusi kohtumenetluse ajal täiendada?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Teine ja kolmas küsimus

19 Alustuseks tuleb tõdeda, et teine ja kolmas küsimus käsitlevad ELTL ja harta sätete tõlgendamist olukorras, mis – nagu Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana ka ise märkis – on puhtalt riigisisene.

20 Neil asjaoludel tuleb Euroopa Kohtul omal algatusel hinnata oma pädevust neid sätteid tõlgendada (vt selle kohta 22. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-245/09: Omalet, EKL 2010, lk I-13771, punkt 10 ja seal viidatud kohtupraktika).

21 Väljakujunenud kohtupraktikast tulenevalt on Euroopa Kohus pädev lahendama liidu õiguse sätteid puudutavaid eelotsusetaotlusi olukorras, kus põhikohtuasja asjaolud on küll väljaspool liidu õiguse kohaldamisala, kuid kus siseriiklik õigus viitab liidu õiguse sätete sisule selleks, et määrata kindlaks puhtalt asjaomase liikmesriigi siseriikliku olukorra suhtes kohaldatavad õigusnormid (vt eelkõige 16. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas C-3/04: Poseidon Chartering, EKL 2006, lk I-2505, punkt 15; 11. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-280/06: ETI jt, EKL 2007, lk I-10893, punktid 22 ja 26;

2. märtsi 2010. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-175/08, C-176/08, C-178/08 ja C-179/08: Salahadin Abdulla jt, EKL 2010, lk I-1493, punkt 48; eespool viidatud kohtuotsus Cicala, punkt 17, ja 18. oktoobri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-583/10: Nolan, punkt 45).

22 Nimelt on liidul kindel huvi selle vastu, et lahknevate tõlgenduste vältimiseks tulevikus tõlgendataks liidu õiguse sätteid või mõisteid ühetaoliselt juhul, kui siseriiklik õigusakt järgib liidu asjaomase akti kohaldamisalast väljapoole jäävate olukordade reguleerimisel liidu õiguses sätestatut, et tagada siseriiklike ja liidu õigusega reguleeritud olukordade ühesugune käsitlemine olenemata sellest, millistel asjaoludel liidu õigusest ülevõetud sätteid või mõisteid kohaldatakse (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Salahadin Abdulla jt, punkt 48; 12. juuli 2012. aasta otsus kohtuasjas C-602/10: SC Volksbank România, punktid 87 ja 88; eespool viidatud kohtuotsus Nolan, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika, ja Euroopa Kohtu 14. märtsi 2013. aasta otsus kohtuasjas C-32/11: Allianz Hungária Biztosító jt, punktid 20 ja 21).

23 Selline on olukord juhul, kui siseriiklik õigus on muutnud kõnealused liidu õigusnormid sellistes olukordades vahetult ja tingimusteta kohaldatavaks (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Cicala, punkt 19, ja kohtuotsus Nolan, punkt 47).

24 Mis puutub põhikohtuasjas kõnealustesse õigusnormidesse, siis Euroopa Kohus, kellele Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana on sarnases kohtuasjas esitanud käesoleva kohtuasja teise ja kolmanda küsimusega identsed küsimused, on juba lahendanud küsimust, kas seaduse nr 241/1990 artikkel 1 sisaldab viidet liidu õigusele eespool viidatud Euroopa Kohtu praktika tähenduses, mis lubaks tal vastata küsimustele liidu õiguse tõlgendamise kohta puhtalt siseriiklikku laadi vaidluste raames (vt eespool viidatud kohtuotsus Cicala).

25 Viimati nimetatud kohtuasjas tehtud otsuses – tuginedes teabele, mis esitati eelotsusetaotluses ning samuti Regione Siciliana, Itaalia valitsuse ja Euroopa Komisjoni Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades – asus Euroopa Kohus eelkõige seisukohale, et seadusest nr 241/1990 ei tulene piisavalt täpseid asjaolusid, millest võiks järeldada, et liikmesriigi seadusandja kavatses viitega liidu õigusest tulenevatele põhimõtetele selle artiklis 1 osutada põhjendamiskohustuse puhul ELTL artikli 296 teise lõigu ja harta artikli 41 lõike 2 punkti c sätete sisule või veel muudele liidu õigusnormidele, mis käsitlevad aktide põhjendamise kohustust, et tagada ühetaoline kohtlemine riigisisestes olukordades ja liidu õigusega reguleeritud olukordades. Neil asjaoludel leidis Euroopa Kohus, et tal puudub pädevus vastata Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana esitatud küsimustele.

26 Nimelt tõdes Euroopa Kohus eespool viidatud kohtuotsuse Cicala punktides 23–25 esiteks, et seadus nr 241/1990 ja Sitsiilia maakonna seadus nr 10/1991 näevad ette erinormid haldusaktide põhjendamise kohustuse ja selle kohustuse rikkumise kohta, ja teiseks, et seaduse nr 241/1990 artikkel 1 viitab üldiselt „ühenduse õiguskorrast tulenevatele põhimõtetele”, mitte konkreetselt eelotsuse küsimustes viidatud ELTL artikli 296 teisele lõigule ja harta artikli 41 lõike 2 punktile c või veel muudele liidu õigusnormidele, mis käsitlevad aktide põhjendamise kohustust.

27 Sellest järeldas Euroopa Kohus nimetatud kohtuotsuse punktides 26 ja 27, et ei saa asuda seisukohale, et ELTL artikli 296 teine lõik ja harta artikli 41 lõike 2 punkt c muudeti Itaalia õigusega vahetult ja tingimusteta kohaldatavaks, selleks et tagada riigisiseste ja liidu õigusega reguleeritud olukordade ühetaoline käsitlemine.

28 Euroopa Kohus lisas sama otsuse punktis 28, et Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana ei maini, et seaduse nr 241/1990 artikliga 1 ette nähtud viite liidu õigusest tulenevatele põhimõtetele tagajärjel jäetakse kõrvale põhjendamiskohustust käsitlevad siseriiklikud normid, eelistades neile ELTL artikli 296 teist lõiku ja harta artikli 41 lõike 2 punkti c.

29 Samas ei ole käesolevas kohtuasjas – nagu on märkinud ka komisjon oma Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades – eelotsusetaotluse esitanud kohus viidanud võimalikele põhjendustele, mis seaksid kahtluse alla järelduse, mille kohaselt ei ole Euroopa Kohtul pädevust esitatud küsimustele vastata.

30 Samuti ei ole asjakohane viide Consiglio di Stato otsusele, mida eelotsusetaotluses on tsiteeritud. Nimelt käsitleb see otsus muid Itaalia õiguse norme ja probleeme kui need, mis on kõne all põhikohtuasjas, ilma et see otsus oleks seotud küsimusega, kas seaduse nr 241/1990 artikkel 1 sisaldab Euroopa Kohtu praktika tähenduses viidet ELTL artikli 296 teisele lõigule ja harta artikli 41 lõike 2 punktile c.

31 Lisaks ei tulene Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana põhjendustest, mis on esitatud põhjendamaks otsust esitada Euroopa Kohtule samad küsimused nagu eespool viidatud kohtuotsuse Cicala aluseks olnud kohtuasjas, et seaduse nr 241/1990 artiklis 1 sisalduva viite liidu õigusest tulenevatele põhimõtetele tegelik eesmärk on tagada riigisiseste ja liidu õigusega reguleeritud olukordade ühetaoline käsitlemine.

32 Samas – vastavalt eelkõige käesoleva kohtuotsuse punktis 24 käsitletud kaalutlustele – kui selliseid siseriiklikke õigusnorme nagu põhikohtuasjas kõneallolevad põhjendamiskohustust ja selle rikkumist käsitlevad Itaalia õiguse erinormid kohaldatakse selleks, et reguleerida vastavat riigisisest olukorda, siis järeldub, et need samad siseriiklikud õigusnormid, mis viitavad liidu õigusele, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei pea tagama sellist ühetaolist käsitlemist.

33 Nimelt on ühetaoline käsitlus tagatud üksnes siis, kui siseriiklikus õiguses tehtud viide liidu õigusele on vahetu ja tingimusteta, ilma et siseriiklikud õigusnormid lubaks kõrvale kalduda nendest normidest, mille kohta Euroopa Kohus on andnud tõlgenduse (vt selle kohta 28. märtsi 1995. aasta otsus kohtuasjas C-346/93: Kleinwort Benson, EKL 1995, lk I-615, punkt 16; eespool viidatud kohtuotsused Poseidon Chartering, punktid 17 ja 18; ETI jt, punkt 25, ning Allianz Hungária Biztosító jt, punkt 21).

34 Seega juhul, kui siseriiklikud õigusnormid sisaldavad nii erinorme nagu need, mida siseriiklikku õigust puudutavale küsimusele vastamiseks on seoses põhjendamiskohustusega korratud käesoleva kohtuotsuse punktides 4–7, kui ka liidu õigusest tulenevatele põhimõtetele viitavaid sätteid, nagu on olukord põhikohtuasjas käsitletavas siseriiklikus õiguses, peab nendest siseriiklikest õigusnormidest tulenema selgelt, et selle siseriiklikku õigust puudutava küsimuse lahendamiseks ei tule kohaldada mitte neid siseriiklikke erinorme, vaid liidu õigusest tulenevaid põhimõtteid.

35 Antud juhul, vastavalt sellele, mida on väitnud Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana oma eelotsusetaotluses, ei nähtu, et Itaalia seadusandja soovis seoses põhjendamiskohustusega allutada puhtalt riigisisesed olukorrad ELTL artikli 296 teisele lõigule ja harta artikli 41 lõike 2 punktile c selle asemel, et nende suhtes kohaldada põhjendamiskohustust ja selle rikkumist käsitlevaid Itaalia õiguse erinorme.

36 Samuti ei ole Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana välja toonud asjaolusid, mis lubaks järeldada, et seaduse nr 241/1990 artiklis 1 sisalduv viide liidu õigusest tulenevatele põhimõtetele osutab tegelikult ELTL artikli 296 teise lõigu ja harta artikli 41 lõike 2 punkti c sätete sisule või veel muudele liidu õigusnormidele, mis käsitlevad aktide põhjendamise kohustust.

37 Neil asjaoludel ei saa asuda seisukohale, et ELTL artikli 296 teine lõik ja harta artikli 41 lõike 2 punkt c või veel muud liidu õigusnormid, mis käsitlevad aktide põhjendamise kohustust, muudeti seaduse nr 241/1990 artikliga 1 sellisel kujul vahetult ja tingimusteta kohaldatavaks, et riigisisesed ja liidu õigust puudutavad olukorrad oleksid käsitletud ühetaoliselt. Seega tuleb käesoleval juhul tõdeda, et puudub liidu kindel huvi, et säilitataks liidu õigusest üle võetud sätete või mõistete ühetaoline tõlgendamine olenemata sellest, millistel asjaoludel neid kohaldatakse.

38 Sellest tulenevalt ei ole Euroopa Kohtul pädevust vastata teisele ja kolmandale eelotsuse küsimusele.

Esimene küsimus

39 Eeltoodud sedastustest tuleneb, et esimene küsimus on tegelikult suunatud sellele, et Euroopa Kohus koostaks nõuandva arvamuse üldise küsimuse kohta, mis ei ole vajalik Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana menetletava kohtuvaidluse lahendamiseks.

40 Samas aga tulenevalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ei ole eelotsuse küsimuse mõte anda nõuandvaid arvamusi üldistes või oletuslikes küsimustes, vaid küsimus esitatakse, kui seda on vaja liidu õigust puudutava vaidluse tegelikuks lahendamiseks (vt 12. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-314/96: Djabali, EKL 1998, lk I-1149, punkt 19; 30. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas C-147/02: Alabaster, EKL 2004, lk I-3101, punkt 54, ja 26. veebruari 2013. aasta otsus kohtuasjas C-617/10: Åkerberg Fransson, punkt 42).

41 Sellest tuleneb, et esimene eelotsuse küsimus tuleb lugeda vastuvõetamatuks.

42 Neil asjaoludel ei ole vaja kontrollida küsimust, kas Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana on põhikohtuasja kontekstis kohus ELTL artikli 267 tähenduses.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. **Esimene Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itaalia) 19. juuni 2012. aasta otsusega esitatud küsimus on vastuvõetamatu.**

2. **Euroopa Liidu Kohtul puudub pädevus vastata teisele ja kolmandale Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana 19. juuni 2012. aasta otsusega esitatud küsimusele.**

Allkirjad